

КК1 МГ 418

Vanbara

1963

Бени Ross

K.K.J. nr 418

Helilindistatud murdepalu
Vairara eha Vana-Sõtne ülast

Lindistanud 1963.a.
Sili Univere ja Eevi Ross
(Evardi). Litereerinud
1983.a. E. Ross. Kontrollivabt
seurannud Mari Must

Sisukord

Saateks

EMH 616

Kohalikud supelrannad	1
Türsamäe. Sillamäe linna tee.	
Vangilaager. Rootslaste ölitööstus	8
Vana-Sõtke küla ümberasutamine	11
Uus-Sõtrest. Vaivara aha vallad.	
Jilusti lage. Vaen naaberkülad	
noorte vahel	14
Jilusti noorte kooskäimise eohana.	
Jahiga merel	18
Seltsimajast	21
Karskusliikumine	27
36japaes Läänemaal	29
Noarootsi, Kadrina ja Vaivara	
kürikust. Krahv Sievers	32

Kohustused mõisale. Teesillustus 35
Postivedu. Söit pestihobusestega.
Kaubavedu. Kuraadiga Peterburist
Narva (jäte EMH 617) 37

EMH 617

Sepatöö	45
Virkatitest ja luisust	49
Rauakeedus. Sepasöed	54
Sirbi ga lõikusest	58
Ema pälub sudi	60
Piiburst ja piibutreialist	61
Käest ja teistest lindudest	63

Saateks

Teosti helilindistuse tegid 1963.a.
kinderannikumurde ekspeditsioonil
Sili Üliõpere ja Sevi Ross
(Eevardi).

Põline vaivaralane, Vana-Sõtke
seeljuht Martin Valgepera oli
tollal 80-a. pika halli habemega
taat. Palju lugenud, elu jälgiv
ja selle üle juundlev, toeline
külafilosoof. Ta seelis on kõike
vaivara lääneosalale omast, kuigi
tihki paralleelselt uuema seel-
pruugiga.

E. Ross

EMH 616

Vai Vana-Sõtke
Martin Valgepea, 80
Lindistatud 1963

Kohalised superbrannad

-- õsa oli sosa türsava* mā, bāl /
sin olis / oli sie || setke jsoi nüs ||
kus ta sin juureseb || sie lähäks ||
kui tämā eleks siroest läins / sis
läins / juo otsest mēri || aua tämā /
ei sāns mere mēnna / selleseräst
sinne mēri oli aians kēroe || kive
kāri vai rāhka ette / sis ta läks /
üks || sāsa / sāsa miellert / läks ||

* Tūrsamäe on rahvakeeles türsava ...
~ türsamä

parallelselt (!) / mère ärt müösa //
ja sis / läks millasei käoemal /
mori // ja sie õmal ajal xui neis
mäis ja meisaid jägatõi / sie eli
sis kahel moisa pür // eli türsä-
ma moisa ja / ja väivaru mei-
sa pür // aha jõgi mursas sis millas-
ki õmale ikke / jälle siroemalt / tie
läbi // sis täisesti lõva kotisega ja
kiviseoä jälle sesä // jesuus kinni /
selleseräst et sie oli // oleks vettanu
teise meisa, oöst más ära // ja sis
sie oli sis nian puolsär // méri
oli teisepuol äres / ja jõgi teisep-
puol // sinne pälje ehitás sis tür-
sava meis kā // siiri määdas //
sesä nimetkatti sis türsama puul //
aha teisepuol / jõe sis oli sillamää
parun stääkkelserk / oi kās oli sie
meis // ja sie äsuttas sinne // no

jäi siie tük jääräle ja sis // siie
mõisi sis ärä selleleori / parem
stääkelseroile //

jä / sis / sält / leppes se sillamä
ärä / aekas kännukka // ja kan-
nukkas oli este täh // asa nies
taloos / asutti asis oma mä, båle kā //
nies siivi, ma, eas ja / suppelrand
säl // ja sedämosi tämä õenes // sie-
samane / kännukka järel tuli
pérjatse // ja pérjatsi, mehes teovad
kā sedä sama // jälle / mère, är ja /
kā ilus råns, ja // säl kus se
tilusti, plats oñ, ja / siie oli pér-
jatse, mä // sinne kā / suppelrand/
ja säl läks õesi sis vahesäl
oli miyoisuuue // mä säl / ja mets //
nimettatti äoi néin // männi mets
kassas // ja selle järel tuli ütria,
küldä // ja sinne / sinne asutti

enne | stākkelberkei oli | mīgoisuoone //
seilitsi nimeline ola // si e asutās
rinne juba selle / sīvītīuse koha //
sāls akkas pāle // iūs oli tūrsavā
pusl / teine oli sillamāls // sillamāls
akkas pāle sie suppelrant läks sis/
läks... // sis leppes sie ära / sis ak-
kas kānnukka // sie oli vāivaru
meisa mā // sāl / kuusaoi / mh! // sie
on nīskene kieruline līou // ómal
vāial oli // kuusaoi / jāns selle kāhe
moisa vāhele / mīskisuone nīskene
erasuolettu mā tūk // kūskūmānas
vis / tessattīni pisano sie sūr olema //
ja sie tuli vāllā sis et / eiji ola
tūrsava meisa mā / eo a eiji ola
vāivaru meisa mā // jā / sis elis
nies vālits... // [parandab:] vāivaru
meisa vālitsus oli sis kuusaoi sāh-
kersand sesavisi / sis selle vāhelt/

ka suppelrano // ma, eas siivi, ma, eas //
ja sie ku leppes / sis akkas méričilä,
ja méričilä oli / enne läona.
meisa mā // asa sie / méričilä / pe-
räst mūri ühe parun / tis' enause-
nille // sial oli / suppelrano ja
siires suvittuse kohas // säl vähel
oli sis viel metski / nimetkaori
ráhvacieles aia // ja sie eui lep-
pes sis akkas jee... // [parandab:]
narva jeesu / ja sie läks nioauva
ku narva / salt kus narva jee
läb mère // sie oli sis üks suppel-
rano piha akkas sít / türsara
rannast päl / läks nioauva, cui //
narva jeesu / sie oli umbes kaks
kämena kaks kilometri vei kaks
kämena kaks rärsta // sie oli / sis
piha / suvitta, eais täis / seise si-
remo suvittuse koht oli muisus-
sin / sillamäl // ja méričilä //

ja jēsus || aha siis vāhesāl nies
elis nīsusēs / vāiksemas sāl /
aha ikkoci || suvītla, eaz olivas
sāl || sie rāns oli līvane ja nī-
skene / ja || ja / mere kāllas / on
siin nīskene || viē pinnast kāu-
sel || ja sie on kērbe / raut̄ ||
ja sāl āl on siis nīsuonne / lāu-
siķ / tāsane mā sāl || a kēiae
stīrems oli ikke narva jēsu /
sie oli juo līnna, tao line kēik ||
siinne ehittasivas juo // mōskva, ja
selle, aeoase piettersuri / rīkkad
mehes ehittasitas omale juo /
suvilas rai vīllas siinne ||
noh sie óleksei / kēik || teis-
pol narva jēse akkas || noh /
isuri mā rai īgaeri, mā / sēst
mina, i tia misaoi kuida sāl
oli || sāl oli lūca lāht ja ||

narva jesusut lähääs käkskümens
käks / värsta mere sisse / ötse, keke
linis / niskene mā nina // seda
nimettsa äga, ja mā nena // ja
selle täaa oñ sis / kieras jäalle
käns / ja säl on lúua läht //
sie / narva jéci ja / ja lúua, jéci
ja mis tāmā nimes xeik õivas //
sie juokes sält mérre // noh sält/
éosi lähääs sis / ?sotskis ja krás-
na, ja, korkeas ja nies elis sis
juo / sie orá:nijenbaum ja ní-
gauva su pietterburi alle väljá //
-- ja suppelraud kā ärä, ja //
ja akketti nies siivima, eas ärä
mūmä // neis viatti sit / tallina
némmele, ja // ja icale piisle
viatti neis suvi ma, eas ära,
ja // ja neis mā, eas ... // ja nūs
sin / kus sie sillamā suppelsoht

oñ / sūn oñ nūs sis sie / sillama
lin // selle ásemel // vahest ku lä-
hän sinne / mā, i tunne seda
sillama / kohta äràci enam // miske
ta / miske ta sis oli // ehk ta
práicus oñ //

Tüksamäe. Sillamäe linna teke. Vangi-
laager. Rootslaste õlitoöstus

(S.R.: Kas Türsava on ka Sillamäe
all?) [já] // osa türsava oñ / ikke
kā // seda nimetlavan vist // noh /
veneläses nimetlavan täsa posiljó-k //
sie oñ // jéoi lähäb ikke sält merre
kus énneci aca ta oñ nüd veetlus,
xéik ühe / sillama linna nime, alle
sinne veetlus // enne oli türsava
méis // ehk ámmetlikku nime járä-
le oli tämä nimettävi türssäl

oli veel tämä / sāksa elne nimi ja
ikke / vēne, aiksettes tökkomenttioses
oli iske tūrssäl / i val pūol // sedä
meisa kā enams eigi ole / sie lam-
mittatti ära ja viatti ära, ja //
säl oli / oli / kui neuaosuse, valit-
sus sije tuli / sis oli sin vägoi lä-
ber // ja esimises / esimises māeas
mis sije / sillamä linda éhittatli/
éhittasivas vägois // ku akketti māea
éhittamma sis // temmatti selle
māea / plātsile / tihe trät aīd üm-
bär / kahe rialine trät aīd veel //
säl vahel oli veel sis / līvane
plāts kust sis / alatti vahitli kass,
on vägois ära juossed // vägois
tuugi sāla läärlist kanvi, al //
vahis iēs / vahis tāga, ja // koeras
kā, vel ja sis tuugi sālt / vägoi
läärlist sije sillamäle tüöle //

ja siis / ehitatagi nie esimised määras
ehitlusivad nies / eeli siin vaygi lääer
vaygois ehitlusivad esimised / sillamäe,
linna määras // ja säl / kõhas kus
nüs sie pik körsean siin nätle
siitseb ja siin oli / uesti välituse
välal oli sie / eeli tõõstus / riigots-
lased tõõtlasis / konsortiumi
nime al / tõõtlasis siin // aetti
siin pensiini ja / ja siis seda pää-
su / eelin ja // sit / võrgonnast /
kairvetli kivi // riatti kutsaröppa-
lisega edesi sillamäle // eijetti üöld-
sa vel / sillamäe / ta oli türsava
mä, säl kus olid neds / kuumunda-
mise, ahju kus täosä / välgä aetti
ja siis / säsi siin seda pensiini ja
sest jättisest säoi seda müsta, eeli /
pääsu, eeli // [nendel] oli seda eeli
palju siin misägi / kakskümens

tönni tuli pääras pensiini väljä //

Vana-Sõtke küla ümberasutamine

(ER.: ilis mõisa maades ta /s.t. Vana-Sõtke k./ oli, kuulus?) [ma teile juq räkkisin xero et tämä oli / vana, setke meis // xrimmi se'ea, ajal viel tuhat'/tuhat kahesäasa vijoriumme / vijendel ástal oli viel/ vana, setke meis sin // ja räkkisin teile sedä xá / xusas siel külä sündis et // oli sie külä oli enne / oppis teises xehas üks kolm kilometri iemal // asa oli meisa jüres / ja meisa / väravas oli nensanimettasud enne nimet-tasi külä väinu // xihu aetti/ xu sie ühis xari oli xek // aetti xari xokku sinne väinu nelle

ja sis / sāls läks sis kari kárja-
mäle // iōā, uks ačas / oma / talu /
luomas sinne väinule kókku ja
sält sis külä, kari lasti // ja
lāmbas kisenasid ömmiciu kág-
est sāl väinul / ei last meisa,
pruuwase mācasa // ja meisa
pruuwa sis / méjuttas sesa / méisa
errasa, et / et mūsa sie ümbar
sie ási // et // sín oli vána, setke
meis // ja sis / meisa, erra / naeu /
neil erraoel ikae ón sie et nae
piavaa pruuwase tahtmist täit-
tama // nei / vénélane ütles et /
et üösine kääo kikkus iloa
kéremast xu pāvane kääo //
jah // nīgauwa / xui / kikkus er-
rale kérva xui / erra sis vē-
tas kää sesa / tūsines sest kikk-
umisest et // vettas lähuttas selle

külä sālo ära / ja neosas selle
külä sije ja ehitlās õmal kü-
lul sis / tālumēstele nēs / tāres(!)
ülesse sije // ja vēttas nies mās
nis méisa külae / sālo // ja sēsa-
mosi sis / sai sie külä sije //
minu éma, bolo rána, isa / on ols
kā üks neis / kēs / sije / ésimisest
áusuivad // sellēsama tālu, bāle
kus / kus minaoi praius ólen //
ja sēsamosi sai sie rána setke
külä sije // ---

Ria!

(Mis talu nimi on?)

... läiliķe // misperäst ta läi-
liķe just ón sesa mina
kül ei tia aba // eoas eska tä-
dā vist kēski selettaasa aba
läiliķe ón tämā ámmetlikkult//
páserittes tämā oli álatti / läiliķe
nummer kāks kümmens // talos

käisivas üles nümsriise alē ---

(ER.: Siis enne pandi numbrid ja siis veel nimetus vēi seidast?)

nūo / nāz elivas // nümsrives
järjescorras sāl eli sie / tālu //
ja tālu / number sie // ja sēda-
mobi sis nāz olivas // ---

Uus-Sõtkest. Vaivara kha vallad.

Tihusti lage. Väen naaberkülade noorte rahel.

[Miks teine küla Uus-Sõtke oli?]
mina sest ei tia miks ta nūsa
on sellegorast / tähändas / sālbol
jeie // oli ennempi sie külä // õla //
aoa miks sie sis üs.setke eli ja
sis sie sis sai vāna // tähändas /
sīn eli vāna.setke mēis / aoa mis
sālbol enne eli sēsa mina ei tiāl
tian sēsa rāis / su mina akkasin
märrkämä / ikke oli üs.setke // ja

sin' eli ... ---

... sest eli iōas meisas oma loma
välđ // sin' oli / tūrsama, valđ / teisep-
pol jõe oli väivaru, valđ // ja pē-
räst kui nas ühendatti sis / panoi
keik ühise nime, alle väivaru /
väivaru valđ // sis nähtavasti sie
väivaru territoorium oli keiae su-
remb // sinne panoi kõkku sis / sie-
samane tūrsava valđ / väivaru
valđ / riepniken valđ / aiivere
valđ / ja sis mästajel / oli kā
oma, ette veikkene välđ säl // ma
rääksisin et olvas õma / nībalju
ikka elanikkusi et säl oli õma,
ette kīsl // ja / oma vällavanemp /
ja oma / valla sekerettär keik /
kā säl // -- panoi keik ühiselt
väivaru, valla / nime, alle //

[Millal Tillesti lagedal hakati
koes käima?]

jah' seda mina / kül ei mällettä
ku mina / nuor nies elin sis' eli
juua säl / pietti püsusid ja käisivad/
muisuoi esti käisiras / nie/oma
kohaline ráhoas üksi säl // käima
selleserast et este eij old juo sie.../
sie läbiöömine ráhoal ni, sur et
oleks tia ku laijalt sinne kõko
kaines // sie oli juo / väinaste oli
sie juo ku / kui läks juo teise
külä sie oli nisama naeu oleks
välismale läino // ja / tihtibäle viel
küläse vahel valitseb üsna väinsi
viel, et // et / töhtines / isecäranes /
nuores, meheas nies töhtines vëra /
vëra valsa mënna sinne / säl / neile
annetti vahest ka näha, bâleoi
säl // meil sin vâna, setre ja

úwe, setke vahel eli / tihtisäle nēs //
jēoi eli ráhet' aua sis / kērts eli
sīnsol jēae // sīn xus nēs sūres
pūs viel üksikus ón sīn // nūt,
sīn / xus, se tām chittatti sije/
vrauti tām // sīn on viel menes
üksikus pūs vel // sīn oli kērts//
nuo aua / ráivaru / úwes, setkes
kērtsi eij, óls sis / tulivas si[je] kērt-
si // noh sis / sīn sis / kāklesivas //
ja sis nūres, mehes luoppi sid ki-
videva üks... / üle jēe ühtteist, ja //
pēsikluttis nies kānt... / [paran-
dab:] kājasivas sis kīvi / sis
(naerab) // ja h ---

sié samane // ásuttasi / ráhvama, eas
ja jusa / akkas / sīn / ráivarus asus-
tasi kārskusselts kūlva, ea noh
sis / sis kāsisivas ja akkas sié läsi-
gämine sīremb menema / sis

{ énambs / káous / sit sie / vaen ká'
 | áraä josa //

Tilusti noorte kooskäimise sohara.
Jahiga merel

(ER.: Aga seal Tilusti lageda juures
on veel üks laulupoeg plats või?)
siesama õn xéik //

(ER.: Jekka üks ja sama plats?)

ja // sinne ehittati / xu olis piou
säl / misaoi / sis ehittasi kehe läulu-
lava sinne ja // sinne kaldo piál kehe
nis säl / säl eli ilus / plats // mets oli
ümsärrigoi / mère, puul oli / mähnimets/
ja teisejpol / ümsärrigoi oli sis jälle/
lehtrümets / säl on / Lükes leppämets //
säl sis / tehki neis piouisid ja säl /
ja tantsitti ká säl, ja // káisivad
sit laijemalt káisid ikke läulmou-
rid sín xuos ká, vel // ráhest káisivad

kā īsaķustki viel sū ja ||--
teesti tāmā oli minust ilosams
plats ku nūt siesama / sūr ku-
lus toila. park || toila. paroil
eij. ēle sea ilū misā sūn / pē-
jatse tilusti platsil ēli || sia!

(8.R.: Sinna käisid siis kõik
kõik need ümberkaudsete külade
inimesed?)

noh nuores inimised püha-
Bāvitti mendi / noh lähnā tilus-
tille || käisi mērel ja ||

(8.R.: Mērel ka lauldi?)

nōh || eks mēni / pātsona lāu-
lans kā kuicibaljo sāl. ja || sāl /
eli ilus līvane rānt sāl. ja ||
nūs on kēik se lōouse. ilu
kādouna / ei īnams eij. ēle
mīdāsi ||

(B.R.: Aga kuhu see jaanituli tehti?)
nōh // jānisuli tehti nī' naeu sie
ikke ēli / paovi pūt // ritva, etsa
ja pēlema, ja // naeu ikke sie
tervasūn rai / misaoi paovi / rit-
va, etsa pēlema, ja // --- pāikkese
tēusuni aioa ärä sāl, ja // otsi-
sivas kā menea sēnajala eit et-
sisid viel, ja // nī ja nā // eks / nī-
mōi kūlunki sie aig ärä // ---
sāl oli / lihtne asi sie mis mé-
rel kāsisid / sāl oli kālastuse raud
kā sāl kāsisivas / menea / nies. /
kohaliku pējatse, meha kāsisivas
kāla pūsammas // ja noh neil
elis pāsis // noh sis / nuoress et
lāhmā mirele // sāl sis / prōmen-
sis nies muretsesid omale selle
pūrje jáhi // selleba seidetti mērel //
pārast panivas selle pūrjejahile

mõttori sisse / seisetti mõttorica //
noh / jäller tõ / jälle inimisea
sinna pätti ja jälle seitõetti sis /
sälv tehti merel üks riig tulvi
täoasi // nüüres katsutti oma
aioa kuusasi surnest lüüjall---

Seltsimajast

-- este eli karskuusselts // kā-
sus // sedä köhtasid enam / tün-
ne sälv // üks vana kerts väivaru
meisa vana kerts nimettätti
mägaluse kerts // eju eld küsski
äkkasa sis / sie kerts eli juba
kinni tämä enam ei käip-
lent / ei viinaca ega õlleca ega
misagi ja sis // paron sis /
väivaru, paron / körg sis / rönt-
tis selle / rai siykes mā enäm

mälettää seota / rüttis ikkne mui-
ouai selle // seltsima, east // ja käisin
mina kā säl põuesel / kus säl
viel misagi jäis nisámatte eē //
nagu kértsis ikke õivas // nes /
tiatleci ise késparcas ols elu-
rūmis kümmaski, otas ols nes
süres rūmis sest, a, east sāvik
kui viel / ráutlies eip' eld vietti
kämpa / tie, mõõsa sis / jäivas
nes / vuorilises säl / a, easivas
omas siormas sinne re'he
alle // vairavarus // ja sis / este
mene, ästat' / pukkerasima säl
vanas kértsis ja sis / veetti
üheorra kätte ja sis nūs /
(mitseti/sälist // sun rähealune)
sie rehe,alune säl raijutti / mü-
rule aknas sisse ja // kro'hvosi
tämä, siestpolo ilusaste, ärä-
ja / värvitki ja / tehti pü'berandas

álle, ja // ja sis / selle, aicase
kõmse, järäle viel / egi pás-
torist meil sín üks vriese,
nimeline / sié kāis sis vel /
jumalasenaga aedas kā ne/
kürjas, vaimus väljä, misä
éhittääd elis sinne libi mie-
littannes // neos éhittääd
luvas ikke seda kürja säl
ühte[luue] / ja h // olivas / seik /
laulu lähetski viel / sín kõral-
ous / mul / enams seda laululehte
áll es kül ei óle aua // énnistas
seik jumalasenaga, ja // ja sis
kāisima mittu ástat säl ikke,
ja // siie ikke oli kül káuae
meil kāijä aua sis oli / üvi sella
ája vasta níj- et / et / sái aua /
vehittus sinne ja // ja sis ühe-
erra aua / páron / aakkas ehittama

sinne / tuli / tał / tuju pähä
et ehittas aiola sinne // selle/
säli, asemele sis // aiola / sinne
ja selle / rehetuluse asemele // ja
sinne keskpaikka ehittas sis
kergema, rümi säl oli ärsti elo-
rüm ja säl oli / ese eli säl ja
ämmäemano oli ja // aisevooded
elivad kā säl sies / pälattises //
ja sis anas / platsi nít kus säl
vana... seltsema, ja präicus on
aoa nüd on sarvõos müttsa
tämä misäoi läbouruumisest oma-
le sie // sinne ja sis // noh / ráh-
vas sis / ehittas sis oma jéusu-
soa / selle ma, ea ülesse ninaell
tuvoa, ja / antti / sell, a, eli
nít / tupli müsicaasur jusa /
räheäinmemeheline / orchester //
nít kāis kā kontserattiisi ándamas,

ja || kocesiväo ráha ja / rāmat-
 tuttega / körjansuse rāmatuttega
 kocotli ja || ja ráhvas käis / ait-
 tamas tüeo || ja nimuosi sai sis
 se mäea xā sis ühesorra välmis ||
 se oli ómal, aial töre mäea || säl
 oli / kesrum oli sis oli sūr / säl /
 pühvettirum vai einelavaa rum ||
 elis áē ja sis / nelioe.ist sūlsä ||
 nöh / árva sa mitte mietrit sie
 ön / sesa mina, i tia || nelioe.ist
 sūlsä tian ja xüs / xüs, sūlsä oli
 lai vel säl || säl xeroas oli sis
 sūr jalutusen rem viel || ja / üle-
 väl teise, korra, bäl oli / resu ||
 säl oli / pillarsi tusa / väikkene
 säl / kuosolekuose rumist || säl
 [sies eli] páyk oli säl ja || xéik
 näo elis säl sis || ---

[E.R. on palunud xelejuhti
 rääkida seltsumaja xisseõnnistamisest.]

ah sesa kus sie vriese e'nnistas
vai? //

[ER. Jah!]

sell, a'cal oli üks / sell, a'cal oli
kihelaoonna kivl sin // tämä an-
das naen praiuse / kūweklassili-
se áriuse ansas // säl oli üks /
mäsiyoi, nimeline oli selle kuoli
tirektor // sie pisas sis viel selle
ávamise, kene // mä sesa mäsiygi
íesnime ei mäletta mis tämä oli
kas oli --- // ainult mäsiyoi nime
at / at täsa tüntti // üks veikke-
ne / paes vánapeis oli // aua /
kas tal pâle mäsiyoi kâ nime
oli sesa märi / mäletta // sie sis
ásuttas / ésimise / orae'stri kâ vai-
vare aua sis sie pâräst sie
orae'ster tuli / launes ära säl /
tuli osa mägyjais tuli / külva, ea
orae'stri ja sis sie / teine orae'ster

teatsetses kā óma, ette säl // mēni/
mēni / mūsiaut̄ oli kāis kāhes
oraēstris // oli vanas vāivaru or-
al. stris ja, s īves kā // ja sī
īves sis / ēpēt̄atti sis / nies / kū-
lā mūres ārā / vālgā sālvjal---

Kārskusliikumine

sīn oli kārskusselets / sīe ei
lusano vīna eoā ēlut̄ jūwa //
ja sīs üheorra läks rāhoas kā
selle / vāimustuse sīs īnams ei /
ei / kīcēt̄utki ēlut̄ kā // mēni/
läks nī māri kārsklasest et
enams ei juons ēlutki // aekasi-
vas vais kuremarīni juoma
sīs ja // tia misa vānoetegut-
tust sālt kēltki ei vēttus aoi/
astus selle kārskusseletsi liknest
māsis / oma... // riūbla / āstas /

ästas seda lõkme mäksu ja siis/
sie ölici ~~reik~~ || neisis jõuva vail
mitte / mitte jõuva sie oli su
óma süsametunnistuse ási juu ||
ainult / sinne ei / ei / ölt / selts-
lik | puol juobnua vei purjes/
ilmusa || aua mis keski kõso
teoi mis / kes sõsä / sõsä siis /
üris || aua noh sõremos, osa ikke/
oli nõji et / kesse sinne lõkkest
ákkas ega nies / jättásivas nõ
selle | lioa | juumise máha kā ||
noh | vettas nattuene [Eelut] | ja
méni ei vettanu ka ühtlai || sün
eli sie | este oli rütikor pärast
oli rääcasár | sie oli | teoelus / seit-
sis | alatti || sie läks küll / täma
nuorespelveski | ei juuans kā mi-
sasi aua pärast läks ikke ní
karsklasest et ei enamb / ei /
juons / tilkakasi || ---

Sõjapaas Läänemaal

minu vanusi / inimisi / ainult
prõmenosi villem õn vist minust
käks õstas vâne mea aea teisea on
kõik / järomine / põlo on püha mi-
nust moremas // ja sîs tõine asi
on / sîn vâivaru on / nî, paljo üt
râhvast jõure tulõ et / neis / kes
sîn enne elasivas nies oñ / kas
laijale läind ehk ära suru / et
neis mûd enamõ ei oleai // nij
et sea vâivaru a'kaluse / enamõ
nâljalo / kuskiltki ei külusai // mä
sîn / ükspäiv röhkenasasi // killega
mina kiwilis käisin ja selleoa
lieris olin ja // sié on suru / tõine
suru / kôlmâi suru // eiju oleai
enamõ // jänd üksi pâine sije ---
kes oñ / menes üksikku jâivas
ka länenâle sâl sus se'ea /

se, ea paes olima niaruotsis mē-
nes jāivās sinne // vot niaruotsis
sāl sea / āealuor mā ūrisin
sāl // sāl oli kā peris ūritāv
sie āsi viel // nāvās ólivas xuni /
sinnessāsik xui / iestī valitus
tūlija / nies mēisas āra jāgatī
nēl oli viel tēo órju // sie oli /
xuni kāhečūmmeasa / tuhat ūkera-
sasa kāhečūmmeasa āstani nēl
oli viel tēo órju // tālus olivas
neije kās kūl aia óma / talu
rēnoi tasusivas tūleba // sāl óli
ūks vāna, mīes mā tāmāa rāk-
xisin noh minust oli / natčukkēse /
kas óli vanens vai minu ia-
line ūtles et tāmāl oli / nēl
eli sāl / nēs tēist ēktari eli / āri-
lik tālu // ja selle vījēse ist ēktari
vālt tebi tāmā / kōlm, pāva
nāsālās / mēisa // tā / tā vettas

viimast sai nõlm / nõlmoümmen
 nõlm extari tálū / ja sīs tämäl
 tuli üheksa pāva näsalas / mēisa
 tehà // et mā ütlesin érrale et
 mēi piama sīs nūs / érra piab
 nūs kive xá-leaveri teaemä // et /
 näsalas vaib kūs tūõbāvā ja/
 seitses pūhabāv ògoi, t / suot me
 üheksa sáma sīs? // ma ütlin
 et kust sa sáid sīs sie üheksa? //
 noh / tüemies xáis / kūs, pāva /
 näsalas mēisas / ja nõlm, pāva
 sīs mina / tecin ise // jürellõma
 tüeos milla tecis? // óma tüeos
 tecin / üose ja pūhabāvätel // ja
 nihsa éli sie nüaruotsis sie
 xek / neil sāl // sīs sāl seisetti
 viél / pūdelaecea vágkrijecea //
 sie oli juo áruksane kellel olikaut-
 telaecea vágker // pūdelaecea vág-
 krijecea // -- mina elasin xá sāl liomale
 ásta //

Noarootsi, Kadrina ja Väivara
kirikust. Krahv Sievers

(E.R.: Kes selle [s.t. Noarootsi] kiriku
oli sinna ehitnud?)

nõh / kes sesa seitsesasane ástast
enams / ája enams // si oli
órs0, a, éal ehitátti nõh // mettelae
iseoi / tämä / seitsesasa ástat tå-
sasi / sis oli órs0 / áio // nõh // mihi-
suunne piškopj ehitás sinne // omal
a, éal oli juo / länenmä eli juo /
naou / ~~tiatted~~ oli länenmäl juo // nõh / sis
säl nies ehittanetki selle kirik-
ku // meije kátrina / ja sis mia-
ruotsi / kirikku on ní tåpsela
ühe siouses naou / ainult ní-
baljo on vähet / et / kátrinas
on / si / kussi vélvisega laai /
mia ruotsi / sié, laai // a mieu
välimus üksküise sáma ní, tì //

kätrina pisi kā üks vanematest
kiričutlest olema //

(A.U.: Aga Väivaru kirik, missugune see oli?)

noh väivaru, kirik oli sín
mõs üks / üwemattest // selle ehitä-
sivad tuhat / seitsesada seitseau-
mena vis // üks / krabu siveri ols /
ols õmal, a, eal (?) täsa ehitlama //
tuhat seitsesada seitseauümena
vis / sie oli umbes / kätrina /
teise välitsuse, a, eal // tä oli selle /
kiričku ehitlana // sie on pisas
sür / mõs olema / vai nõ veimu
mies elema / tämä / tä jehuist /
licemale jehuist suni návast
sásik on olt, s tämäl üks
krabuons // ja sie sis ehitlas
selle // selle kiričku // ja neije /
kivi kirstu olivas säl selle
kiričku át kíloris säl // tämä

on kā pois mīs ols sīs oma
ēga oñ / pūkkaneš teine teises/
kivi kīrstus // ma, ilma / sūres
kivi mūraķas (~-ū-) elivas sāl
kus sīs nas on pisans īlemal/
sīn / pērāst / ilmase, ia a, eal vail
elis tēstaneš nīs kāne ūles
sīs / eij, ēle ölt sāl / misaor mūs
ku üks / pērm vaid aca, t̄ / siōi/
nīse tūkkis on olles jārāl //
nīs on / noh / māsoānemisele vāsta
pisans // seisaš alles aua nī
kui akkasio täoā / pūtuma
sīs lacones / (?) varises ärä // neil
oli kīrikkus neije vāp̄ oli ūle-
vāl̄ sāl // tuhat̄ seitsesasa seitse-
aiimeno nīs oli tāmä alles
kīrikku / ehittan̄ / ja tuhat̄
seitsesasa seitseaiimeno seitse
eli juba siro // ---

Kohustused mõisale. Teesillutus

-- (?) pāistis et mēil oli // juba/
mīoisiuune rāha rēnt // māksa-
sivas / raha rēntti ja sīs/pāle
sīsa oli sīs / nensel vel tēso tē-
ha // leikkasivas / mēisale / tessatti
sūrvilja ja tessatti tālivilja vai
rūski // ja kāks tessatti teivavas
eīna / valmis eīna panivas kūhja-
de(ss)e* ja sīs kāsivas mēisas
vel sīs / āsiodeco tecemas sāl //
sēnniķko vesamas ja // ja tie
silluttus mis üle, ültse tūli /
mānoisele vai kūs sie oli
keik tālu / pida, īatte ēbaod
eīa mēis ei līgūttava juo
mīobi ūcaust / silles-asjas / krūsa
ei vesans keik jālle tālu meheas
teivavas juo keik selle / silluttavaas

* Oletuspārane oleks ill. kūhjaod. Siiski
kostub lōpus -sse, kuigi vāltsa heli-
tehaika tōtke pole literārija selle lōpuvi
kindel.

ties ãra //

(A.U.: Aga kuidas sillel käidi?)
kuidas käisi // paasi obone vägki-
ri ette- ja / ja meesi krüsa auk-
ku // a sâls aetti krüs vägkirele
ja menoi siinne kus tie / jácou on
ja sâl aetti tie, pâle mähha //

(B.R.: Oli see siis kordamööda kä-
mine?)

ei / kõik tõrve külä kõrrabää //
ku / nî sur kui se meisa tie osa
oli sesõ oli sâl / kahe kõlme
pârvâ vai / nâdâlâ juoksul pioi
sie krüsattatus õlema // ja sis
käis / viel siisamane sel / korral /
ku minu isa nîorr oli ütles sis
käis / nimetâteli ãoreht / ráhva-
cieler ãaenoricht vai kusa ta
muoru oli // ãoreht // sie käis
sis / seottas läpsi ja vâktis sesa
ties kas ta oli iâste téhtus //

ja xui oli álvaste tēhtus sīs / ola /
tie, etsa pāl vai jāo, etsa pāl
oli sillakupjas || xui, iji ola iās-
te tēhtus sīs sellele annetti nāha
bāle || pioi rēhaoa elema risutus
xeik sūremo, krēis tie sērva, ja ||
ja sīs || piēniķkene tiēle jāma si-
berāst et / sel / korral / rāntlies
viel eij ola ja xeik / posti vēso
ja / ja xeik kāis juo ties mūž-
sa || óvosteoa ||

Postivedu. Sōit postihoburstega.

Kaubavedu. Kuradiga Peterburist

Narva

(E.d.: A xes seda posti vedas?)
sie oli / postijāmases || jāma kāis /
sie oli juo || oli riāi puolēt oli sie
asi korralsoaus nīj et / et || et /
posti jāmasest sāla / (?) ansettī)

kütt / menes vähettuse õboseos // ja
postisori si e seittas järimise jäma-
ni // sälle vettas / teine postisori
vettas / õmavosa seittas eosel
ja si / postisori vettas säl ni-
gaiwa ku / teine post tuli jälle
si jep pole täasasi seittas selleba
jälle täasai // ja ütlesivas viel et
posteljon / kutsari kerval istus vel/
posteljon // noh sárvo / puhus // ku
keski oli / tie, bäl iés sis puhus
sárve // et tie pisi läoe elema //
niso olivas / suures künne, obese
tällas / milleba seisetti // kus reisi-
jas siis elivas // selle aiaane / ráh-
vas / téris eli ikke ia ku tämä
tahi / tallinast piétersuri seittasa
ja / postorosteega seittas ^{iseee} +
ja / ja / kolmsada misnõmena vesi-
ta / säl tällas lõksusa siis pisi
ikke ia téris elema // ---

kaupmeste kaupi seik / ühest

sit!

linnast teise viatli keik / õoste /
noh siis elivas / kutselises / vürri-
mehes kehe kes selle, säl õlivatki
võsäivas / ja kui oli / tálumestel
máhti seda muususi suvel eij
élt // tal oli muususi suvel kire //
aoa tálvel siis / käisivas ikk
sohalised külamehed ká // vettä-
sivas / siesamane / sit / pannid
päle / ja läksivas pietterbori //
sält tulivas jälle sedamosi tå-
casi // ehk ku sit läksivas
tällina / sält tulivas tåcasi //
[sed] räutties ku / éhittatti siis //
sie mies oñ / on nüo siro /
räkkis et / oñ ola / nárva jérest
mies // ja siis viatti pü vilgi keik
mis krienolmi väbrik tüttas
sie keik viatti õoste // sie
tuli tällina sásama / säla veet-
ti villa pallis päle // tussi / ühest /

(järg lk. 44)

piattuse, kohast teise ja sāla ni-
gaudan läks / kriēnolmi // sis/
mies rākuis seda līku et tämā //
akkasi pietterburist tulēma // ja/
kuormadeva ja tämā juoks ku-
husi / käupluse viel sisse // teist
läksid ēdesi // et sāvas ja järomises
piattuse, rehas sāl / kārjalavas pisi
pietterburist esimine piatus ele-
ma / sāl sāvas sis kätte // noh //
osa käupluses kēhe ei sāns ni-
rittua ja / teises jēusasis ētte ja
tämā juoks ja ei jēusans // ja/
mōtles īse et no tuloks nūs kes-
ki õbosega ja vieks / tāsā ēdesi //
ūhe kēraoa tuloks / ühke /
trāvel seittans tämā jūre sinne
ja // noh kutsar iés ja erra
tāca et / istu pāle // mā vien
si ēdesi // istusin pāle ja // sie
oli / mina, i sāns āru / sie oli iees

silma pilk / ja / siis ütles tämäle
et // mene nüüs pälva máha // tulu
pälva máha / ta oli nárvast // ja
et nöök // nárvast // teiseid jäävaid
máha / mis ma nüüs tien // pára-
cealt läks nárvast liba róna /
piettersuri puule // sain selle pälve
ja seittasin / sihne / ? lisoova ja
salo läksin pält máha ja läk-
sin káryjalava // mehes räkken-
davas ömmikku óbosi sal / akka-
vas / tiele menemä // et kius sa
pääsan nüüs ólis sā / olis eige /
piettersuri lebuma, eis nícaíwa
nuus eige nícaíwa üksis öine //
ei / minä / tämä räkksis viel sesa-- //
et / et mina seittasin kírasioa //
üldous et / mis sa / ldra a, eis /
sa seittasis kírasioa // já / rot
siin / salsol káryjalava / tulj üks
érrä vettas mi / pälve ja / silma

pilk ja olime nárväl // kelleca
me muisu sis / ní ruttu saima/
xirasicia seittasima // ja mies
teenoas súrmani sedat tāmā
seittas ikke xirasicia pietterburist
narva // --- ? [kult]ammastega éra
istus sál tróskas, ja / tēi tesa
kehe níj, et tāmā ei sáns áru-
oi viuhti! ja üheerra eli nár-
vas // sa ei sá xá ní ruttu
sellestārast [et] / pietterburist
narva on ikkeoi / sáva / sasa
nélioümmend / kilumietri // noh
aga pietterburist on sije [sada
[séitseöümmel / sasa séitse... Bré-
tase järäle sasa séitseöümmend/
kólm // nō nüü / kilumetri järä-
le tuloks xáks sáva // nō aga
sit ou / narva kólmöümmend //
noh // sasa séitseöümmend kilumiet-
ri sál / ei sáns áruai xu ühe-

oerraas oli / närva silla õtas /
et mene nūs pāls máha // aha
ku pāls máha läks ma olen
närva linnas // neh // mis sāl
sīs nūs sai olla ku kūrat /
tei tämä --- // aha / sie on vaid
rākkisa ninaa // sia!

EMH 617

sie rākkis // tämä tundes seda
miest ja nimettas seda mehe
nimeai járäle keik / kei ühe-
orra rākkis enval // elāo
närva, taas sāl kulou kūlās
sie kulou kūlāsä praius eij
ole enambs / selle kulou kūlā
asemel oin / närva meri // sāl //
aha neil / noh / neil oli aiga ja
sīs nävād vettasivas närvast /
kaussabakio pāles läksid
pietterburi sālt vettasivas teisea

päle jälle tulis nárva || ja nís
tāmā seittas / ühegorra seittas
piéttersurist kúravisa nárva ||--

süit edani!

[Mis kaupu veeti?] --- käyp-
pasi || xéikki käuppasi ültse
mida olemas on || sál viatti/
olivas / xakalouse, ástas || nís / tu-
si / piéttersori tussi kuivasi sál
tuli sie nikkola'i rauttie oli
jo énnembs valmis || sál tussi
juo tera vilja tussi sinne ||
ehx tussi jälle selle neis ka-
nálise müösä tussi / lásoga,
raut, ja tussi piéttersuri viat-
ti vilja / sellega tussi / rávva-
cauppa / náhacoappa / xéikki
käuppa üle, ültse ühesenaga
üllä xéikki käupi viatti óso-
tega ||

(A. U.: Aga xuidas see kaup pa-
xitud oli?)

ta oli pääkittelus / mis oli
pehme krām sē oli pällides / tēine
krām oli / kāstises // ja ráus sie
oli mūsuoi láhtiselz láthioena
ja / selle // náelu sell. ajal / olivas
kā asa sis / siirembs, jao náe-
las teivras juo séppas // níos
juo / páljo ei / ei tárvitlattus //
nied tautti juo pūbülkkadega
ja / ja nis óbose naelas ja nied
teivras kék juo séppas kāsit-
si // --

Sepatöö.

-- [praequel ajal] ráovast ei ole
juo kāsisüö / migoisusest ñsja mis
kāsitsi oleks tehtud // kék on juo
vábrikkus / mássinas liõvas val-
mis // --

[lenne] énamast icas küläis eli kohé

küla sēp // selleserast et / vālmis /
asja eji ols jo mīsāi kuskiltai
sāsa // kēkē / sēp / tēci sesa // ta
tēci ósoserauva / ta tēci nōrve /
ja vānast tehti viel / tehti vix-
kat' kā juo / sēp tācūs // kuse, ig-
oed, ja / ja rīvīd, ja / ja lūkku
ja // tēci vas juo / ómal, a, īal oli-
vas sēppas kes tēci vas juo līk-
kusi kā iōā / kūlā / sēp tēci ikke
mīgoisneeses lūkku kā sāl // ja h //
iōas kūlās gli ti:goimā tta oma
sēp / gli nohe //

(A. U.: Aga kuidas separe maestri
tõõ eest?)

mī // sesa on ols / sesā / mīau
isa jūtu, järäle on ols sesa māk-
su / mitmesiāust // sāl oli sis / sēp-
paca kauselous // uopīkauba
tūj nimettatti sis sinne oli luut-
tus / tiatus artiklis (!) mis tämā

sis / téci säl` // sis` selle, ést sai /
oli níbaljo tämäle / märätus
säl / téri selle, iest // ja sis` / mis
üle selle / nease / oli tarvitšas
sis selle iest másetti jälle // noh` /
ráha oli juo ikk rel xál
xiiabaljo / inimiste, xás // eks
tä, s másettu ráhaga xá
sest // (eft), ráha oli xüñ / xállis
osa / ja täsä oli vähä osa tä-
dä ikkoi óli // noh` // sép eli ikk/
jus / naen üks / xeroema klassi
vai eli tklassi (!) mis eli juo
sép, ja // sép oskas juo téha
ikke misaai, ja // olivad jus sép-
pas elis juo / kolm neli mittu
sörtti séppas eli // ráutsep, ja
kiiksep, ja rätsep, ja noh nies
olid xek juo meistris // ráut-
sep / sie oli ikke juo sie xek oe
stremos meister juo // ---

--- ráhvaseñas oli kõhe üslous
et / rahva sõneõans eli et, et /
et / sepi on / sõr meister ja sõa
on sõr meister // et / sepi ties vā-
nast rauwast ümsär üve ja
sõa ties sõnnikku üwest riigil
noh kass sõrt meistri // ja h //

--- [pani] tille ja künutkas
naa ära ta (s.t. sepp) nevest
tõgi misaoi ümsär // sõa ties
nõsä matte panema tämäle säl /
sõnnikku ette säl tä ikse
säl siest ötsib misaoi ja le-
jas säl ja // s õli et / sepi
ties / vānast rauwast üve riig-
oi ja sõa / sõnnikust jäällä
riigoi //

Vikatitest ja luisust

-- [vikat] täutli rauwast jā! //
ja lǟnemäl tievas präiosuski //
ā minul on olemas nākaks
vikkatti miss, on / lǟne, seppas
tēhnes // pāremas vikkattis kui/
ku präios / nēuoosuse meistri/
tievas // aīnuķene ta on / pāes/
tāsā ei sā / ei sā / tules käija-
sa // sāremäl ja sāl tarvittavaas
keik juo / seppa, tēhtrs vikkat-
tisi // nie keik käijattasse //

(E.R.: Nēniad tegid xarkudega
vikateid seal Lääänemaal?)

jā! // lǟnemäl on uoppis/
teist muosi sāl // [üks pulk on]
sīn ja teine sīn tāoa // ja sis
sēl / pulk on nīskene sis sīn
on / viel sesamosi sie / sie nūp,
vel etsas eijas sest xinai sis!//

(8L.: Násur ole see nupp?)
násur jáh || méje rahval on
ikke násuriga || lásida násur
ja víkkasti násur ja || ménel
busl on károus juo nad ||
ā méil / méil eij, élo kárkuus ||
ees ioas küllás ole oma vielle-
murre || ---

kusa täsä (s.o. víkatitera)
mí, éal otsa panoi sis? || méil
panoi ju! käs véryga ehk
sis | nimettatti víkkasti nise
tehti || vánal, a, éal / mina mä-
lettan minu isa teai viel /
vettas / püst véstas nískese pü
pinna || pikka sohe nískese /
selle liuttas péhmest ja sis /
pani víkkasti / étsa ja kíl vá-
hele / sis mässis selle sinne üm-
bär sis viel kílisa ja élii
sesamodi / víkkast ótas || a níis

viimase, etas meije elema annan
nes veruosa tegema || noh / on plex-
xist veru tehtus ja siis / xiliva
lõõsua sinni || xüle tules varsti
sie aia katte kus ei enamal
ei tiinata viikastu, tüüs ühte-
gi || --- tehti lõõ noh / jah ||

päle xäijämist / ta sulutab
selle pieniukese terä iest ära
sis / luusattasse päle, selle jääl-
leoi õweste || eba sis iooord
ei xäijattasse || ükskord pääas
vai kuusa xäijattasse ja kui/
xive ei lõõ sis || peräst terit-
tasse luusua || üle ||

(d.u.: Missugused luised on,
millest?)

enae olivat / nat / raut kivist ||
mit pääan tias xellest nas nüs
on tehtus || ühea / müsta / õuva ||
näts neil oñ / smürjeli säl ulgas

vai millest nad on tehud // nā
mälettan minu isal oli ja mi-
nā / sīn niores pelves juosai
nittasa ikke oli / raut ū kibest //
täytus nīskene klompi väljā
ja sis / kāreva kive, bāl ihut-
lus tämā läb / ärä / kūlges /
ioa / kūlo / tāsast puha ja
ja sis selleca //

(A.U.: Sga päris vanal ajal
olevat puulaastud luisud ol-
nud?)

... mājah // olen mina täsä
kā näino // oli / tämme pūst
tehti. nīsiaene naeu läbisas,
ja / ja sellele // kastetti mājast
ja rirottatti līva bāle / ja
sis selleca sis / tēmmas // sie
niaruotslane tiis / teoi ómale //
pū pūlk // kastas selle / teroa
nisser ja sis pāle selle līva,

sisse jälle tervo, sisse ja
jälle liva, sisse ja // ja oli
luisk valmis // ja h // sai ainult
luiskasa / tuli sesamooi tēmma-
sa / aha mitte ei lohtinu tēu-
kasa // k u tēukkasis sis tēuk-
kasis / terä sinne luisu sisse
pisož / tēmmama / xāheltpolt
sesamooi // --- [virkati xanda]
sāb / üt pānna // mē, ealo ei
sā xūl ačā xānsa sāb üt
pānna // teise virkkasti xāns /
sāb pūri... / [parandab:] tehkis/
ausus sisse ja // niesitlus xūl-
ge ja // on seot tūžd sāns
koso mittu, keru teha // nuo
ja virkkast lähāb xātki kans
xātki noh // ja teine virkkast
on ära xuluns / xāns on iā //
kans sālo vällä, ja / teisele
pāle ja // ---

Rauakeedus. Sepasöed

vanaas seppas räksisivas et/
nies / vanas ärasulunu vikkat-
tis / tuusi seppasa, ja ja // ja
niel siestetti kókku ja neist
tehti ahju ruoži, vel // mittu
vikkasti kókku ja mässisiid
träśioa / kinai ja pani tille
a, eavivas säl siema ja / persas
kókku sai üks ráus // ja ī //
seppäl oli ikke sis tüüs // ja piis
öskust olema // mis nüüd / nüüd on
sep / tä. / ráuva siestust ei tün-
ne // siievittus on sellē ásemel //
siievitlätta // aha, t' misäsi aja
kokku siettava sesä tämä ei
tia // ta siievittas kokku //

(A.U.: Aga missugused söed olid?)
piisüüs //

(A.U.: Kust neid saadi?)

ise tehti // kāivat̄ti mā, sisse ãuks/
laudit̄ti pūo sinne ãuksu // ja
sīs kaetti tämä / pāla uolega
kinni, ja sīs panoj pēlema, ja //
ja seik // kui ta täijeste pēles
pusa sīs maetti seik auuso kūn-
ni ja sīs tämä sāl / mā, siest / pe-
les ärä ja sīs / eī / pārāst / ku
oli ärä kustunz veetti lähti /
sīs oli sūes nā, t̄ kēlisessivad //

--- sie eli kāhe oümmendal
ästal // ma mālet̄tan elin / méri -
sūlās sāl / ésimise ilmase, ea
a, eal raijut̄ti / metsa paljo mā-
harja sīs eli kānnustin viel //
ja sīs sīn ásus migoisucune/
ántsia sēts nacu iest̄i, valitsuse
a, eal nies aktrias éltsisi ikkai
óli alatti // ja sie sīs / kāivas nies
kānnus mā, siest üles // pani
nas áhju / kuppattas sāls ära

sält̄ sai t̄erva // ja / ja nelle üle-
jäosav sellest sai süsi // säl̄ odi
kohe t̄erva väbrik // sie / t̄ero /
ja sie t̄erva / järäl sie pū /
peles ärä / t̄ero juoks ärä / seit
sai n̄isi // minasi tein sälo /
iesti valitsuse arvattuses kah-
sümmendel ästal // rauttasin üt̄
väḡri s̄ tein / kähkosa / pūsa
resa pū süf // sellega sai sis /
väykked rauttada säl / mis / kivi-
süf sis sāsa / kūskilt / puols /
eij̄ öls // kahesünnendel ästal
sis sie iesti, riik vast sai / jalas
alle / tämäl ómal muusvi sie /
lärusi / taavarasi kuski eij̄ öls
ja / väljast kā viel ei tuusus //
s̄ tuli seik pūsue / siilega
läbi aesa // ta peles kül süre
laija tulega / aea tämäga ikke
trüüs teha sói // seppas ütlesivas

alatti et / püsütteva sai tera-
rista paremalt teha vui / kivi-
süttava // --- iesti valitsuse ajal
oli veel neis seppasi kes õska-
sivad ikke rauda sietta // ja
nüs meni vana / meil enamp
eij õleo! neis sin // a nüs nio-
remas seppas nies ei tia juo
rauva, kietamisest misaoi //
tämä kievittas // kes on elektro-
kievittaa / ketkell on karbittiiga kierit-
ta ^{ja} _{ea} (E.R.: Aga suidas see raua
seetmine käis?)

osa mina eij ole rauda
kiettava (naerab) // rauva / nij
et raud / kies kehe virinal
kies ninda / ninda kehe kui/
ta on kehe peris vesi / ja
nis pannasse ned / tiattus/
osas / käss osa kõksu ja /
täottakse kires kõras / tämä

kõrko, ja / tā níepki kõrko //
ónoi ní xíos et ta enams
sält lahti millaski ei lähä //
ta lähäb / lähäb üwest, kohast
nátki ja rána / lahti ei tüle //
ráus níes teles kehe níj et
ta kehe / xirises kehe // sáde-
med lénavaas // ---

Sirliga löikusest

--- [sirp oli] mél ikke sín /
iljutte viel / tarvittusel / tál-
viljal ise, äranes // rükkil ja
tali nísl ja neil // ja rükk
xuni / nígaewaas mei mässi-
nas akkasima tarvittama leik-
kasima ikke, sirsioa // sis / sai
juo párast akkasa mässinat-
teoa // mél. olivas / téistmussi sir-
sioz xui säl / mééal, oñ // mééal

olivas n̄isuses | ilma amsat̄a
aga meil olivas | ámmasteosal
nisuste veikaste tihe sa ámmas-
tega || millega sai temmaosalid-
lases ësuwas || neil on nea | läh-
mis aga ühtesihku | rehägä
oijas västar ja teise kääd |
mätsib ühte pühku || kierut-
tas n̄gauvacui | sáb selle
püntra sal kõkku ja si |
kierab | sideme ümbär ja | ak-
kas jälle üt || a si | ...

*

[märgates:] teil jäb juu üks
inimene mäcamal --- [mõnikord]
on] sūr mürä ja jä mäcamal
ja ku se mürä kerra väik-
kib si erukä üles || tia mis
se nūd ón! || s̄eavās sai òllal
jä | ja lähijuttet ja || pérəu mürä
ninsa | ilm kdius | mäca nāt̄

nórnal || kossò | téine, inimine ül-
ous säl | nai ír krasistas | ei
sá! magasa! || pacan sie ömmet-
tegi nískene veiks ólla! || ---

(d. U.: Kas seal jaapani pool
ka sai xäia, iluinas?) éi | mi-
na, i || mina éna ei sáho | ei
tia || tia kuosa | kuosa säl
nas elasivas || [ohxab:] jā-jā-jā-
jäh ||

Ema palub südi

--- näeravas et | et pojiskene
läks | véra/täsi jüre ja ütles,
et | et minu éma palub süoi ||
... [tädi] ütles et kül ma talle
pacanale tien susi || tā | tā üt-
leas et | ema | ema laenas | pínt-
li || á ráhvas nimettas süoi ||
et ema palub süoi ||
ma tämäle pacanale tien susi ||
[naerab] píntsel nöök | oñ tämä

nimi noh' || rahvas nimetgas
sioi || mei[je] nurgas on iseõra-
nes sioi || ---

Piibust ja püütetreialist

--- kõsone tõj ta ikke õli-
oi || oli juo piibru treijalid
kohe || räkveres oli juo oma!
tühstus kehe | „räkvere piibut“ ||
nēo | treitti seik | särvest väljää ||
ainult sié | õsa | noh' | mēnel
puol nimettagasse kāha meil
nimettagasi kólo || sié oli ainula
piüst | sié tehti mārja kāsest
vai sārjala kāsest || ā mūsu
eli tämä seik särvest tehtud ||
särvest leigatti väljää ja | ja
treijal trēis tämä ärä, ja ||
siis oli severa tarvis sesa / sesa
kīmungs tämä ärä, ja || püris

tämäle aina sisse ja sünus-
sas ja / painuttas täsä ja //
ja pani kõko // ä mõs on / nies
pîsu treijalitki ära kassude/
neid enams ei jõele // mit tieb
vâbrik neid // sin / null, õn
sin / al on kohe juu vîrma(!)
viel tia kus... [loob veneesel-
set rabriku nime] // kehe tehtas
kuskil tüüstus kehe // neis on
iga siavsi // --- [teine piip]
teisel pâral // et... ma annan
talle piukust // jäh // seda mina/
östasin ühe pîsu // sâl-eli sur/
reklaam (!) kâsas sie / sirovittas-
ki, et / kâht piippi piab ini-
mine târvittama, t // et / üks pîh-
kas sis ta / imes tõist // nîosa
, t // mõs mul õnoi neid kâks //

Käost ja teistest lindudest

— [Kui vana kägu kutsub?] vanaarahva jüttu järel | nigaun-
su õtras | lähääb õkkas | [paran-
dab:] olla õkkas läks käule
kütteku || siie on vuni | päle
vana jäniibä ta piikes juuviel
osa sis tämä | jäb juu ni |
käuele et täsä küles rähää ||
millas olla piäs luob sis on juu/
jüli sii, sies ||

(P.L.: Aga kuidas see isakägu
emakägu kutsub munema?)

kutsus nij et | kütteku ja
kütteku nigaunsa, kui | ema
västab tämale | säk-säk-säk-
säk! || sis jäb rähole || sis tä-
hänsas et | ema tulit | istus pë-
sale kuhuai meni | meni neras,

lind laks pesalo vällä sas
teitto otsima vai sis | ema-
lind lähääks kirest | panes õma
muna sinne | verra pesa || kõ-
go pisada nõ árvast munema
jet | et xii tämä akkars õma
mune | mune kérjama nõgauwa-
on pesa. tais sabs sis esimised
lähaksivad juo rikki || árvast
säl || a veib olla säl | nää-
lás vai xii da munes ühe mili-
na noh milla tämä sis || asa
noh | ta panes selle verra pesa
ja sesa akkettasse kehe aitou-
ma ||

(A.U.: & missuguse linnu pesa
ta paneb?) noh | sesa mina kile ||
sesa mina xil ei tia miskeese |
nimelt || asa ikke | misagi siire-
mattele ega, da mit || ühea on
nimettattasse ned | nes | veikkesed |

rīsulinnus vai / peijalboisis nēd /
veikkene naeu peijal // noh nēn-
oe / pesa ta mīiduoi ei pane //
osa ta panes sūrematte pesa-
de ... [nisuses] / läulurāstas
vai nīskesed / nēnse pesa sinne //

(d. u.: Nīks lind olevat käosu-
lane?) mina ei tia kūl miskene
tämä paoana sulane oñ // kes
seid luqoust on nībalii / tūriini /
sie veisolla tiab miskene tämä /
sulane oñ, osa // ... kārjas ma
olen kūl xarva käind käisin
seitse suve kārjas, osa / mina
neid / neije / seisust ei / tūnoma
eppina / miske sie sulane ehk
peremes sāl òli // seida sai kūl
eppetäosa / et käeo / metsast väljä
xukkuua // vai / vana / seida / kā-
ogsa // sai / xukkuua, jā / lēnsaski
lipsti! juure kohe //

(E.R.: See oli siis emakägu, kes juurde lendas vēi?)

ei tā / asa / tulj jūre kohe sōpsti! jūre kohe // [demonstree-rib:] suu panna nies sāmas / kās sēsamosi nīsa / ūn / ja pihi pesa sai kūkusa siis tāitsa liiomulioulo / pāvā aéal siis / lendas jūre //

(S.R.: Sga kägu eriti maja lähe-dal ei kuke vēi?)

ēi // nōh tūlos vāhest ūn null von sūres pūs ūn siis / tūlos kē-he / nense sūrse pūse ētsa / vāhest // ākkas / siis su nas / kīvase vāraukult su. nas tūlevad vast lācesalle / māi kū sies ja siis / nense sūrse pūse ētsas / ākkas kēhe ömmikko kello / kahe kōlme aéal juo / nīsa uoleoa kūku-ma. t' // vana rāhoas vied / rācivad

et kui / näoo tulles / mä ei jü-
re ja siiskus et sie tuos en-
nettust mä ei // tia //

(Eg.: Aga millal nägu õnne su-
kub?)

nõh / üellässe juo sõsa et kui /
ésimist nõrd tulles näcosa et
sís / luetti mittu / korsa tämä siik-
kus sis arvotta... / [parandab:]
arvutatti selle järäle neis äs-
tais // pälju neis / inimine viel elä-
sa / ménicaora raijas / kehe níj
et / ei jéosantki lüesa // sin
ühecorra / mä / mäigüs tulasin
vioses // akkas siikkuma / mina
lüen et / pali ta siikkus eise //
mina lüesin käessasa / kerdal
tämä / ja tämä jääci siikkuma /
päsan // mina ei jeuva énam
lüesa! [naerab] // [arvattavasti]
tämä siitsus vist / kas leivas

nūs mene pésä / sít xes meni
līna oli vällä läino xut xes
nūs émäsa / et tule nūs mi-
na panema sije // mās xör-
ra xülin xüle // xükkus/sin-
samas pátrikkus/meneo xer-
ras / xükkus ja / teine vastas
sää-sää-sää-sää ! / vastas ja/
xéhe leppetts ärä / xükkunise
xä //

(d.u.: Aga missuguseid lindide
veel xarjas sai näha?)

nöh // árakkas ja väressed,
ja pásknäräo, ja / láulu-
rästar, ja / ühes nimettasime
péijalboisis nies olio véikké-
ses níčui péisla-ets / állis /
veikses állis linnus // nöh / xéš
neis tónnas ! // nimettatti teisi
risolinnus ja / ja xéš páan
neis tias //

(M.: Si ühed kollased on alati karja juures?)

nõh // mina ültse linsusi väha tünneid // áraäka ja väresti ja páskaärat ja neit ja // --- pásukene on jeno árilik lind // sin mäda ümbär alatti leüna // pásukke(ne) ja leüsse ja noh neis // leükeene on üks esimine kevadsoolutta, ea // ---

